

We are now going to switch to the first Perek:

"ד"יק ולא אתי לאורוועי נפשיה" 3a Bekius until the first daf and a half

תלמוד בבלי מסכת גיטין פרק א - המביא גט [המתחילה בדף ב עמוד א] [דף ב עמוד א] /מתני". המביא גט מדינת הים, צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם, רבנן גמליאל אומר: אף המביא מן הרקם ומן החגר, ר' אליעזר אומר: אפילו מכפר לודים לודים, וחכ"א: איןין צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אלא המביא מדינת הים והמוליך. והמביא מדינה למדינה מדינה במדינה, צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם, רשב"ג אומר: אפילו מהגמוני לא הגמוני. ר' יהודה אומר: מරקם למזרח, ורקם - כמצרחה, מאשקלון לדרום, ואשקלון - כדרכם, מעכו לצפון, ועכו - צפון; ר"מ אומר: עכו - הארץ ישראל לגיטין. המביא גט בארץ ישראל, איןין צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם; ואם יש עלייו עוררים - יתקיים בחותמי.

גם. מ"ט? רבה אמר: [דף ב עמוד ב] לפי שאין בקיאין לשמה, רבא אמר: לפי שאין עדים מצוין לקיימנו. מי באינייהו? אילכא ביןינו, דאתויוה בי תרי; אי נמי, מדינה למדינה בארץ ישראל; אי נמי, באורה מדינה במדינה הים. ולרביה, דאמר לפי שאין בקיאין לשמה, ליבעי תרי, מיד' דהוה אלעד עדות שבתורה! עד אחד נאמן באיסורין. אימור דאמירין עד אחד נאמן באיסורין, כגון חתיכה ספק של הלב ספק של שומן, שלא איתחזק אישורא, אבל הכא איתחזק אישורא דאיתש איש הווי דבר שבורה, ואין דבר שבורה פחות משנים! רוב בקיאין הן. ואפילו לר"מ דחייב למיועטה, סתם ספרי דידי'ני מגמר גמירי, ורבנן הוא דאץ'ר, והכא [דף ג עמוד א] משום עיגונא אקיילו בה רבנן. האי קולא הוא? חומרה הוא, די' מצרכת ליה תרי - לא אתי בעל מעערר ופסיל ליה, חד - אתי בעל ומעערר ופסיל ליה! כיוון דאמר מר: בפני כמה נתונים לה? רב' יוחנן ור' חנינא, חד אמר: בפני ב', חד אמר: בפני ג', מעיקרא מידק ד"יק ולא אתי לאורוועי נפשיה. ולרבא, דאמר לפי שאין עדים מצוין לקיימנו, ליבעי תרי, מיד' דהוה אקיום שטרות דעתלא! עד א' נאמן באיסורין. אימור דאמירין עד אחד נאמן באיסורין, כגון חתיכה ספק של הלב ספק של שומן, דלא איתחזק אישורא, אבל הכא איתחזק אישורא דאיתש איש הווי דבר שבורה, ואין דבר שבורה פחות מב' בדין הוא דבקיים שטרות נמי לא ליבעי, כדרא"ל, דאמר ר"ל: עדים החותמים על השטר - נעשו כמו שנחקרה עדותן בב"ד, ורבנן הוא דאץ'ר, והכא משום עיגונא אקיילו בה רבנן. האי קולא הוא? חומרה הוא, די' מצרכת ליה תרי - לא אתי בעל מעערר ופסיל ליה, חד - אתי בעל ומעערר ופסיל ליה! כיוון דאמר מר: בפני כמה נתונים לה? רב' יוחנן ור' חנינא, חד אמר: בפני שנים, חד אמר: בפני ג', מעיקרא מידק ד"יק ולא אתי לאורוועי נפשיה.

רש"י מסכת גיטין דף ב עמוד ב לפי שאין בקיאין לשמה - אין בני מדינת הים בני תורה ואין יודען שצורך לכתוב הגט לשם האשה וקרוא כתיב וכותב לה ספר כתיות (דברים כד) לה דהינו לשמה הילכך אומר השליך בפני נכתב ובפני נחתם וממילא שיילין אליה אם נכתב לשמה והוא אומר אין ולקמיה מפרש מאי טעם לא אצרכוו נמי למימר לשמה.

רש"י מסכת גיטין דף ג עמוד א

משמעות עיגונא אקיים בה - להימנה לשlich.
האי קולא היא - בתמיה.
דא מצרכת תרי - למיר לsumaתו לא מצי בעל לערער השטה אני ומערער ואוקי חד לבחד חד.
כיוון דאמר מר - לקמן /גיטין/ (דף ה).
בפני כמה נותנו - שליח זה לאשתו ואומר בפניהם בפני נכתב בפני שנים וכו'.
מעיקרא מידק דיק - השליח כשמקבלו מיד הבעל יודע בו שברצון מגرشה ולא יבא ועירער עוד ואי נמי עורר אינו נאמן דודאי דק במילתה שפיר.

תוספות מסכת גיטין דף ג עמוד א
חד את בעל מעערר ופסיל ליה - יש לפרש דפסיל ליה ממש אף על גב דלא מהימן וליכא אלא לעז בעלמא מיפסל וא"ת א"כמאי ס"ד דמהני בפני נכתב כיון דاكتיא איכא לעז ו"ל דס"ד דמהני דרבם פעמים לא יוציא שיסבור שלא יאמיןוה ומיהו אי מפיק ליה מיפסל ולמאי דס"ד הא דקתי אמר יש עליו עורין יתקים בחותמי קאי נמי אהמבייא גט ממדה"י ומשנוי מידק דיק ולא את בעל לערער ואפי' אם יערער לא אמיןוהו וליכא לעז כל ומיהו אין גראה לר"י לפרש כן שיהא פסול משום לעז בעלמא כיון דקים לו שהוא כשר ועוד מدلא תנן ברישא המביא גט ממדה"י אם יש עליו עורין וכו' כך כתני בסיפה ונראה לפרש פסיל ליה היינו שיאמיןוה לעז אבל מ"מ הגט כשר.

What is the relationship of the various "חוורות" and "קוילות" what are we being on מקיל and how are we doing it at the various stages of the גمرا.
How is the takana supposed to help?

Why does the Masechta start with the takana dirabanan of delivery of a get? Instead of the 9th perek which seems to be the logical topics to start from?

